

जैव इंधनातून नवी उमेद

चारूदत्त देशपांडे

पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांच्या हस्ते नुकतेच 'राष्ट्रीय जैविंधन धोरण २०१८' लागू झाले. या निर्णयाकडे पाहताना एकूणच जैविंधन, नवे धोरण आणि ते लागू करताना असणारी आव्हाने यांचा आढाव घेणे आवश्यक ठरते. इतकेच नवे तर गेल्या दशकभरात जैविंधने ही जागतिक पातळीवर चर्चेचा विषय बनली आहेत, त्यामुळे जागतिक पातळीवर याचाबद चाललेल्या एकूण हालचाली आणि घडामोर्डीच्या वेगाशी जुळवून घेणे इतर देशांप्रमाणेच आपल्याता गरजेचे आहे.

जैविंधनाचा विषय नियाला की प्रामुख्याने चर्चा होते ती इथेनॉलची. हा उर्जाचा शास्त्रवत सोत. त्याचे वैशिष्ट्य महणजे- त्याच्या वापरामुळे इंधनाची कार्यक्षमता वाढते, प्रदूषणाचे प्रमाण कमी होते. आज बदलत्या जगात ही महत्वाची वाब, पेट्रोलवर चालणाऱ्या वाहनांमध्ये इथेनॉलचा इंधन म्हणून वापर केल्यास वाहनांच्या इंजिनी क्षमताही मुधारते. वाहनांमध्ये वापरण्यात येणाऱ्या पेट्रोलमुळे साधारण ५६-६५ टक्के कावऱन मोर्नॉक्साईड उत्सर्जित होतो, तर जैविंधन (इथेनॉल) मिश्रित इंधनाचा वापर केल्यास त्याचे प्रमाण १३-२७ टक्क्यांपर्यंत कमी येते. पेट्रोलवरच्या दुखाकी वाहनांमधून कावऱन मोर्नॉक्साईडच्या उत्सर्जनाचे प्रमाण १५-५६ टक्के असते, तेच जैविंधनमिश्रित इंधनामुळे ०.०४ टक्के इतके खाली येते. या मुहुरावरून त्याचे महत्त्व कवाचे. कारण इथेनॉल देशातच निर्माण होणार असल्याने पकील गंगाजलीची बचत होते. शिवाय ते शेतीतल याकावू मालापासून / कचऱ्यापासून तयार केले जाणार असल्याने शेतकऱ्यासाठी उत्पन्नवाहीचा एक पर्यायही तयार होतो.

भारत यात आत कुरु वेग घेतो आहे. मात्र, ब्राजील आणि अमेरिका या दोन प्रदेश, हात्याकांठांनी गेली दोन दशकांमध्ये इथेनॉल उत्पादनात वर्चस्व कायम ठेवले आहे.

[जैव-इंधनाचे राष्ट्रीय धोरण नुकतेचे देशासमोर आलो. आजवरच्या प्रयत्नांचा आणि आव्हानांचा हा परामर्श...]

दिव-दमण या केंद्रशासित प्रदेशांचाही इथेनॉल बनवून त्याचा पेट्रोलमध्ये समावेश करण्याचा कायदा झाला होता. त्याला 'पॉवर ऑफ अल्कोहोल अंक्ट' असे म्हणले जाते. या कायद्यातील तरतुदीनुसार उत्पादन तयार होणारे इथेनॉल पेट्रोलमध्ये मिसळले जाऊ लागले. पेट्रोलच्या आयातीवरचे अवलंबित कमी करणे, उसाची किंमत कमी करणे आणि वाया मजबीचा किंवा काकवीचा वापर करून त्यापासून इथेनॉल बनवणे, हा त्याचा मुख्य उद्देश होता. १९९० च्या दशकात भारताने मुक्त अर्थव्यवस्थेचा स्वीकार केल्यानंतर २००० साली या कायद्याची पुनर्हा अंगलवजावणी करण्यात आली.

२००१ साली पेट्रोल मध्ये इथेनॉलचा समावेश करण्यातली व्यावहारिकता तपासून महाराष्ट्रातील मनमाड आणि मिज तसेच उत्तर प्रदेशात बरेलीत इथेनॉल ब्लेंडिंगचे प्रकल्प सुरु करण्यात आले. २००३ मध्ये पाहिल्यांदा इथेनॉल समावेशन कार्यक्रम राबविण्यात आला. इथेनॉलचा इथेनॉल समावेशन कार्यक्रम राबविण्यात आला. त्याची तात्कालीन सरकारमधील पारांपरिक कळजी खाल्याने 'राष्ट्रीय जैविंधन योजना'या नावाचा गण्डीय कार्यक्रम जाहीर केला. यात राज्य पातळीवर पेट्रोलमध्ये इथेनॉलचा समावेशनाचा कार्यक्रम घेण्याचा निर्णय करण्यात आला. पेट्रोलमध्ये पाच टक्के वायोइथेनॉलचा समावेश २००८ मध्ये अनिवार्य करण्यात आला. या कार्यक्रमाने

राबविण्याचा निर्णयही घेण्यात आला. इथेनॉलची खरेदीकिंमत तेल उत्पादक कंपन्या आणि इथेनॉल पुरवातारार यांनी ठावायचा होता. २०१५ साली या समितीने तेल उत्पादक कंपन्या आणि इथेनॉल डिस्टिलरी यांच्यातील अंतरानुसार इथेनॉलची किंमत ठावली जावी, असा निर्णय दिला. आंकोदर २०१६ मध्ये मात्र याच समितीने प्रतिलिपर इथेनॉलची किंमत २९ रुपये इतकी पवकी करून ठाकली. या पारंभभूमीवर आताच्या धोरणाची अंमलवजावणी महत्वाची ठरते.

२०१७-१८ सालात १५० कोटी लिटर इथेनॉल पुरवठाचे खेड्ये समोर ठेवल्यामुळे साधारण ४००० कोटी रुपयांच्या परदेशी चलानाची वचत अपेक्षित आहे. जैविंधनामुळे मोर्या प्रमाणावर आयातीवरचे अवलंबन कमी होणार असले तरी, या क्षेत्राच्या विकासासाठी मोर्या प्रमाणात देशातील गुंतवणुकीची आवश्यकता आहे. या गुंतवणुकीमध्ये संशोधन आणि विकास प्रक्रियेमध्ये गुंतवणुक होणेही महत्वाचे आहे. त्याची सूखवात सरकारने केली आहे. पण हाच वेग पुढे टिकवून ठेवावा लागेत. वायोइथेनॉलच्या निर्मितीच्या किंमती कमी करायला हव्यात. त्यासाठी या क्षेत्रात चांगले व्यवस्थापन आणि सुधारित तंत्रज्ञान आणण्याची गरज आहे. देशातील अनेक कंपन्या ऊस उत्पादक देशांमध्ये विस्तार करण्यास उत्सुक आहेत. त्यांना जमीन आणि शुद्धीकरण प्रकल्प विकत घेण्यासाठी प्रोत्साहन द्यावे.

इथेनॉलला प्रोत्साहन देण्यात सरकारचाही पायदा आहे. त्याचो घावामानवदल, खनिजतेलाच्या किंमतीतील अनिश्चितता आशा आव्हाने पेलत येतीलच, शिवाय कार्बन उत्सर्जन कमी करून २०१५ साली पौरस कराराच्या वेळी दिलेले आशवासन पूर्ण करण्यासाठीही याचा फायद होईल.

(लेखक जैविंधन पर्यायांचे अभ्यासक आहेत) ●●●